

BANKA BATIŞLARININ KURUMSAL NEDENLERİ: ABD ÖRNEĞİNDE İÇ KONTROL, İÇ DENETİM VE MUHASEBE ETİĞİ (2008–2025)

Adalet HAZAR*

Şenol BABUŞCU**

Derleme Makalesi

ÖZ

Bu çalışma, 2008–2025 döneminde ABD’de gerçekleşen banka batışlarını yalnızca faiz artışları ve likidite şokları gibi makroekonomik faktörlerle değil; iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiği zayıflıkları çerçevesinde ele almaktadır. FDIC ve FDIC-OIG raporları ile düzenleyici incelemelere dayalı nitel vaka analizi, banka başarısızlıklarının birçok vakada zayıf kontrol ortamı, etkisiz risk değerlendirmesi, iç denetimin sınırlı bağımsızlığı ve etik ihlaller nedeniyle hızlandığını göstermektedir. Bulgular, kriz sonrası reformlara rağmen benzer kurumsal kırılmalıkların farklı dönemlerde tekrarlandığını ortaya koymaktadır. Çalışma; iç denetim raporlarının düzenleyicilerle eş zamanlı paylaşılması, etik uyumun sertifikasyon ve sürekli eğitimle güçlendirilmesi, denetimde sürekli izleme yaklaşımının benimsenmesi ve iç kontrolün sürdürülebilirlik raporlamasını da kapsayacak biçimde genişletilmesini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Banka Batışları, İç kontrol ve İç denetim, Muhasebe Etiği

Yasal İzinler: Çalışmada yalnızca kamuya açık bilgiler kullanılması ve insandan veri toplanılmaması sebebiyle, etik kurul izni gerektirmeyen çalışmalar arasında yer almaktadır.

*Prof. Dr., Başkent Üniversitesi, Uluslararası Finans ve Bankacılık Bölümü, ahazar@baskent.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1483-8360

**Prof. Dr., Başkent Üniversitesi, Uluslararası Finans ve Bankacılık Bölümü, babuscu@baskent.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2870-6358

Makale Gönderim Tarihi: 30.01.2026

Makale Kabul Tarihi: 04.06.2026

DOI: 10.58635/ufuksbedergi.1877958

APA 7 formatında önerilen atıf: Hazar, A., & Babuşcu, Ş. (2026). Banka batışlarının kurumsal nedenleri: ABD örneğinde iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiği (2008–2025). *Ufuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(29), 117–133. <https://doi.org/10.58635/ufuksbedergi.1877958>

Bu makale Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı (CC BY-NC 4.0) kapsamında lisanslanmıştır.

THE INSTITUTIONAL CAUSES OF BANK FAILURES: INTERNAL CONTROL, INTERNAL AUDIT, AND ACCOUNTING ETHICS IN THE U.S. (2008–2025)

Review Article

ABSTRACT

This study examines bank failures in the United States during the 2008–2025 period not only through macroeconomic factors such as interest rate hikes and liquidity shocks, but also within the framework of weaknesses in internal control, internal audit, and accounting ethics. A qualitative case analysis based on FDIC and FDIC-OIG reports and regulatory reviews shows that, in many cases, bank failures were accelerated by weak control environments, ineffective risk assessment, limited independence of internal audit functions, and ethical violations. The findings indicate that similar institutional vulnerabilities have recurred across different periods despite post-crisis regulatory reforms. The study recommends the simultaneous sharing of internal audit reports with regulators, strengthening ethical compliance through certification and continuous training, adopting a continuous monitoring approach in auditing, and expanding the scope of internal control to cover sustainability reporting.

Keywords: Bank Failures, Internal control and Internal audit, Accounting Ethics

Legal Permissions: The study is among the studies that do not require ethical committee approval, since it only uses publicly available information, and no data is collected from humans.

1. GİRİŞ

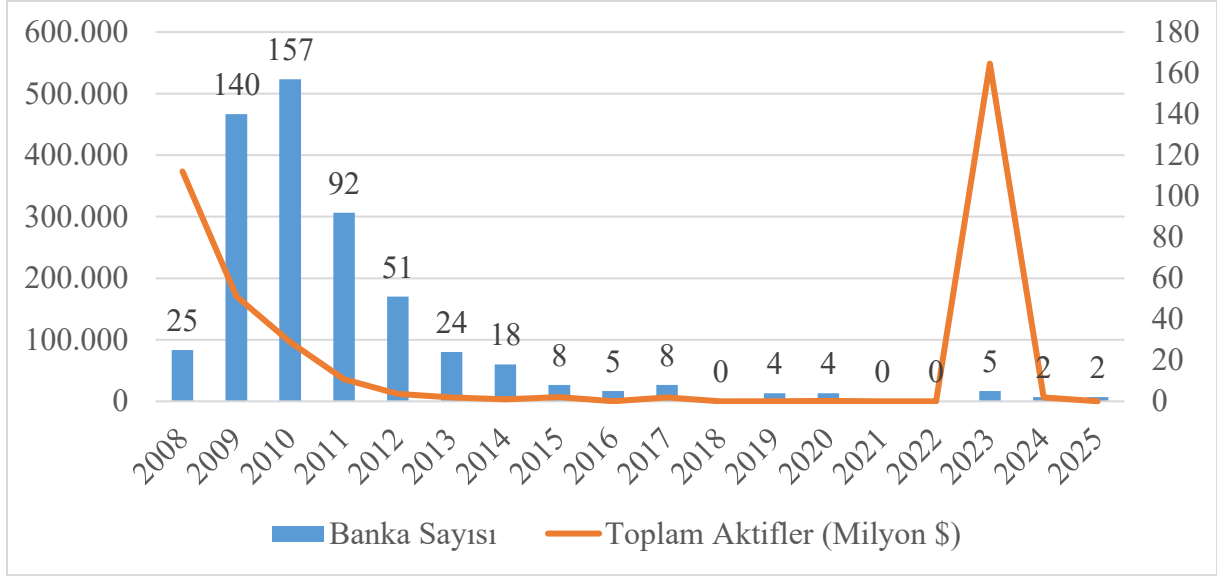
Küresel finansal sistemde son on yılda yaşanan banka batışları çoğunlukla faiz oranlarındaki hızlı artışlar, ekonomik daralmalar ve likidite koşullarındaki bozulmalar gibi makroekonomik şoklarla ilişkilendirilmekle birlikte, literatür bu açıklamaların tek başına yeterli olmadığını ortaya koymaktadır (BIS, 2023; Gennaioli vd., 2018). Son dönemdeki örnekler, banka başarısızlıklarının önemli ölçüde kurum içi yönetim, iç kontrol, iç denetim ve etik altyapı zayıflıklarıyla birlikte değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir (COSO, 2013; IESBA, 2022).

İç kontrol mekanizmalarındaki yapısal yetersizlikler, bankaların yalnızca operasyonel risklere değil; aynı zamanda kredi riski, faiz oranı riski ve likidite riskine ilişkin maruziyetlerini de doğru biçimde ölçememesine yol açabilmektedir (BCBS, 2015). İç kontrol kavramının net olarak anlaşılmasını sağlamak ve işletmelerde uygulanabilmesi için yol gösterici önerilerde bulunmak amacıyla olan Committee of Sponsoring Organizations (COSO) 1992'de yayımladığı İç Kontrol- Entegre Çerçeve'yi 2013'te revize etmiştir. Kuruluş, bu temel çerçevenin yanı sıra, İç Kontrol Sistemlerinin İzlenmesi, Finansal Raporlama Üzerindeki İç Kontrol ve Sürdürülebilirlik Raporlaması Üzerindeki İç Kontrol gibi çeşitli konularda rehberlik sağlayan yayımlar sunmuştur. İç kontrolün öneminin ortaya konulduğu bu yapı; iç kontrol çerçevesinde tanımlanan kontrol ortamının risk değerlendirmesi ve izleme faaliyetlerindeki eksikliklerin, birçok vakada yönetim kurullarının risk birikimini zamanında fark edememesine neden olduğuna dikkat çekmektedir (COSO, 2013). Bu durum, bilanço içi ve bilanço dışı risklerin yanlış sınıflandırılmasını ve finansal tabloların gerçeğe uygun sunum ilkesinden uzaklaşmasını da beraberinde getirebilmektedir (DeFond ve Zhang, 2014).

İç denetim fonksiyonunun zayıflığı, iç kontrol eksikliklerini derinleştiren ve erken uyarı kapasitesini aşındıran bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Literatür, iç denetimin yönetimden yeterince bağımsız olmadığı veya stratejik karar süreçlerine dâhil edilmediği durumlarda erken uyarı mekanizmalarının işlevsizleştiğini vurgulamaktadır (IIA, 2020). Son dönemde iflas eden bankalara ilişkin düzenleyici inceleme raporları ise iç denetim birimlerinin belirli risk yoğunlaşmalarını raporladığını; ancak bu raporların üst yönetim tarafından yeterince dikkate alınmadığı veya gecikmeli ele alındığına işaret etmektedir (FDIC-OIG, 2025).

Muhasebe etiği alanındaki zayıflıklar da banka batışlarının önemli bir diğer boyutunu oluşturmaktadır. Finansal raporlamada ihtiyatlılık ilkesinin aşınması, yönetim yanlı tahminlerin yaygınlaşması ve risklerin olduğundan düşük gösterilmesi, paydaşların karar alma süreçlerini doğrudan etkileyebilmektedir (Healy ve Wahlen, 1999; IESBA, 2022). Etik ihlallerle zayıf iç kontrol ve iç denetim yapıları arasındaki etkileşim, finansal bilginin güvenilirliğini azaltarak piyasa disiplininin etkinliğini zayıflatabilmektedir (Dechow vd., 2010; Tomasic, 2010).

Amerika Birleşik Devletleri'nde 2008–2025 döneminde yaşanan banka batışları, söz konusu yapısal sorunların somut ve güncel örneklerini sunmaktadır. Çalışmaya esas incelemenin başlangıç yılı olarak küresel krizin gerçekleştiği yıl alınmıştır. Küresel krizin etkileri sonucu iflas süreci sonraki yıllara yayılan banka iflaslarının yansımalarının 2012 yılına kadar sürdüğü Şekil 1'den izlenmektedir.

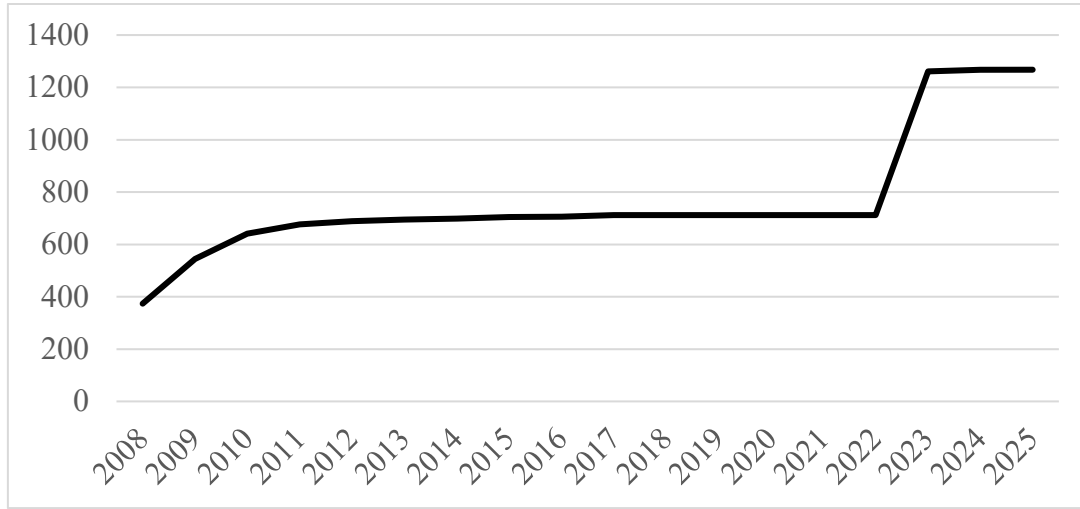

Şekil 1. ABD’de İflas Eden Banka Sayıları ve Aktif Topamları – Milyon \$ (2008-2025)

Kaynak: FDIC Failed Bank List verileri kullanılarak yazarlar tarafından oluşturulmuştur. Sol eksen iflas eden bankaların toplam aktifleri, sağ eksen iflas eden banka sayısı.

2008–2025 dönemi için FDIC verilerine göre, ABD’de yaklaşık 545 banka batışı olmuştur. Batan bankaların bu döneme ilişkin toplam aktifleri yaklaşık 1,3 trilyon USD, mevduat toplamı ise 956 milyar USD’dir. Bu dönemdeki banka batışlarının toplam aktif büyüklüğü, büyük örneklerde yüz milyarlarca doları aşmıştır (ör. Washington Mutual yaklaşık 307 milyar USD; SVB, Signature ve First Republic Bank toplamı yaklaşık 532 milyar USD’dir). Şekil 2 ABD’de 2008–2025 döneminde yıllara göre banka batış sayılarını göstermektedir. Grafik özellikle üç kritik dönemi çok net ayırmaktadır:

- 2008–2012 dönemi, küresel finansal krizin doğrudan etkisiyle tarihsel olarak en yoğun banka batışlarının yaşandığı dönemdir (Üst seviye: 2010).
- 2013–2019 dönemi, düzenleyici reformlar (Dodd-Frank, stres testleri, çözümleme planları) sonrası görece istikrarlı bir geçiş sürecini yansıtmaktadır (Congressional Research Service. (2017).
- 2023 sonrası, sayısal olarak sınırlı olsa da aktif büyüklüğü çok yüksek bankaların (SVB, First Republic, Signature) batması nedeniyle sistemik etki bakımından ayırt edici bir nitelik taşımaktadır.

Şekil 2. ABD Banka Batışlarında Kümülatif Aktif Kaybı (2008–2025) (Milyar \$)

Kaynak: FDIC Failed Bank List verileri kullanılarak yazarlar tarafından oluşturulmuştur.

Federal Mevduat Sigorta Kurumu ve diğer düzenleyici otoriteler tarafından yayımlanan raporlar, risk yönetimi, iç kontrol ve iç denetim süreçlerinin uzun süre boyunca yetersiz kaldığı; ayrıca düzenleyici müdahalelerin zamanlamasının vakadan vakaya değişmekle birlikte bazı durumlarda gecikme zaman zaman çeşitli tartışmalara konu olmuştur (FDIC-OIG, 2025).

Bu çalışma, 2008–2025 döneminde ABD’de gerçekleşen seçilmiş banka batışlarını iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiği ekseninde incelemeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmada incelenen banka batışları makroekonomik şokların ötesinde daha çok iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiği çerçevesinde incelenmektedir. Çalışmanın kapsamı, kamuya açık FDIC, FDIC-OIG ve ilgili düzenleyici kurum raporları ile literatürde öne çıkan vaka bulgularıyla sınırlandırılmıştır. Bu çerçevede çalışma ABD bağlamında yürütülmekte; iç kontrol zayıflıklarının neden olduğu finansal çöküşler, raporlama hataları, şüpheli işlemler ve denetim eksiklikleri, düzenleyici müdahaleler ve reform tartışmaları çerçevesinde değerlendirilmektedir (BCBS, 2015). Bu çerçevede banka batışları sonrasında uygulamaya konulan kurumsal ve düzenleyici önlemler analiz edilerek sürdürülebilir, etik temelli ve erken uyarı kapasitesi yüksek muhasebe, iç kontrol ve iç denetim sistemlerine yönelik politika önerileri geliştirilmesi hedeflenmektedir.

2. LİTERATÜR

Bu bölüm, çalışmanın kavramsal dayanağını oluşturarak banka batışlarını açıklamada “makro şoklar” kadar “kurumsal altyapı”nın da neden kritik olduğunu ortaya koymaktadır. Finansal raporlama süreçlerinin güvenilirliği, kurum içi yönetim mekanizmalarının etkinliği ve muhasebe meslek mensuplarının etik ilkelere bağlılığı ile doğrudan ilişkilidir. Bankacılık sektörü gibi yüksek kaldıraç, karmaşık finansal ürünler ve yoğun düzenlemeye tabi alanlarda bu ilişki daha da belirgin hâle gelmektedir. Nitekim son yıllarda yaşanan banka batışlarına ilişkin akademik çalışmalar ve düzenleyici raporlar, finansal başarısızlıkların yalnızca makroekonomik şoklarla değil; iç kontrol sistemlerindeki yapısal zayıflıklar, iç denetimin etkisizliği ve etik ihlallerle yakından bağlantılı olduğunu göstermektedir (BIS, 2023; COSO, 2013; Dechow vd., 2010).

Bu bağlamda banka batışlarını analitik biçimde değerlendirebilmek için iç kontrol sistemleri ile muhasebe etiği alanındaki kurumsal yaklaşımlar temel referans noktaları olarak öne çıkmaktadır. Özellikle COSO iç kontrol çerçevesi ve IESBA etik ilkeleri, finansal raporlama

kalitesini belirleyen kurumsal ve bireysel unsurların bütüncül biçimde analiz edilmesine olanak sağlamaktadır.

2.1. COSO İç Kontrol Çerçevesi

Finansal raporlama sahtekârlıklarının önlenmesi ve kurumsal yönetişimin güçlendirilmesi amacıyla kurulan, COSO'nun temel ürünü olan Internal Control – Integrated Framework ilk kez 1992 yılında yayımlanmış; 2013 yılında güncellenerek iç kontrol sistemlerinin değerlendirilmesinde küresel standart niteliği kazanmıştır (COSO, 2013).

COSO çerçevesine göre etkin bir iç kontrol sistemi beş temel bileşenden oluşmaktadır:

1. Kontrol ortamı (etik kültür, yönetim felsefesi, kurumsal yapı),
2. Risk değerlendirme (risklerin tanımlanması ve analiz edilmesi),
3. Kontrol faaliyetleri (onay, yetkilendirme, mutabakat, görev ayrımı),
4. Bilgi ve iletişim (bilginin zamanında ve doğru aktarımı),
5. İzleme faaliyetleri (kontrollerin sürekli gözden geçirilmesi ve iyileştirilmesi).

Bu bileşenlerin herhangi birinde ortaya çıkan zayıflık, sistemin bütüncül etkinliğini azaltmakta; bileşenlerin eşzamanlı olarak zayıflaması ise yanıltıcı raporlama, risklerin göz ardı edilmesi ve suistimale açık bir yapı oluşması olasılığını artırmaktadır (COSO, 2013; DeFond ve Zhang, 2014). Bankacılık sektöründe kontrol ortamının zayıf olması veya risk değerlendirme süreçlerinin biçimsel düzeyde kalması, bilanço içi ve bilanço dışı risklerin doğru sınıflandırılmamasına ve risk yoğunlaşmalarının görünmezleşmesine yol açabilmektedir (BCBS, 2015).

Finansal raporlamaya odaklanan geleneksel iç kontrol yaklaşımı, kurumların çevresel, sosyal ve yönetim (ESG) kaynaklı risklerinin raporlamaya yansımaları bakımından kapsam genişletme ihtiyacı doğurmuştur. COSO'nun sürdürülebilirlik raporlamasına yönelik iç kontrol rehberi, sürdürülebilirlik bilgilerinin de finansal bilgiler gibi güvenilir, izlenebilir ve denetlenebilir bir iç kontrol mimarisi içinde üretilmesi gerektiğini vurgulamaktadır (COSO, n.a.). Bu yaklaşım, iç kontrolün kurumsal güven ve şeffaflık üretme işlevini raporlama türleri arasında bütünleştirerek pekiştirmektedir.

Uygulama bulguları, COSO çerçevesinin kâğıt üzerinde benimsenmesinin tek başına yeterli olmadığını; yönetim kurulu gözetimi, iç denetimle entegrasyon ve kurumsal kültürle desteklenmediği durumlarda çerçevenin etkisiz kalabildiğini göstermektedir (COSO, 2013; IIA, 2020). Dolayısıyla COSO iç kontrol sistemi, banka batışlarının analizinde yalnızca teknik bir kontrol aracı değil; aynı zamanda kurumsal yönetişim kalitesinin ve risk kültürünün bir göstergesi olarak ele alınmalıdır.

Bu çerçeveye ek olarak, iç kontrol sistemlerinin etkinliği yalnızca işlemsel kontrollerin varlığıyla değil; kurum genelinde risklerin nasıl tanımlandığı, önceliklendirildiği ve stratejik kararlara nasıl yansıtıldığıyla da yakından ilişkilidir. COSO Kurumsal Risk Yönetimi (ERM) yaklaşımı, iç kontrol mekanizmalarını daha geniş bir risk yönetişimi perspektifi içine yerleştirerek strateji–performans–risk etkileşimini öne çıkarmaktadır (FloQast, 2024). Bu bütüncül bakış, banka batışlarının analizinde iç kontrol zayıflıklarını yalnızca “prosedür eksikliği” olarak değil, aynı zamanda kurumsal risk kültüründeki kırılگانlıkların yansımaları olarak değerlendirmeye imkân vermektedir.

2.2. IESBA Etik İlkeleri

Uluslararası muhasebe mesleğinin etik çerçevesini belirleyen en yetkili yapılardan biri olan International Ethics Standards Board for Accountants (IESBA), muhasebecilerin ve denetçilerin mesleki uygulamalarını yönlendiren etik ve bağımsızlık standartlarını geliştirmektedir (IESBA, 2025). IESBA Etik Kodu, muhasebe mesleğinin kamusal sorumluluk niteliğini esas almakta ve meslek mensuplarının yalnızca işverenlerine veya müşterilerine değil, aynı zamanda kamu yararına karşı sorumluluk taşıdığını vurgulamaktadır.

IESBA tarafından belirlenen temel etik ilkeler dürüstlük, nesnellik, mesleki yeterlilik ve özen, gizlilik ve profesyonel davranış başlıkları altında toplanmaktadır. Bu ilkeler, finansal raporlama sürecinde yönetim baskısı, çıkar çatışması ve bağımsızlık tehditleri gibi etik risklerin tanımlanması ve yönetilmesine yönelik normatif bir çerçeve sunmaktadır (Healy ve Wahlen, 1999; IESBA, 2022). 2018 sonrası dönemde Etik Kod'da "etik tehdidin tespiti, değerlendirilmesi, kabul edilebilir seviyeye indirilmesi" yaklaşımı sistematik hâle getirilmiş; NOCLAR (Non-Compliance with Laws and Regulations) kapsamında meslek mensuplarının düzenleme ihlalleri karşısındaki sorumlulukları daha net tanımlanmıştır (IESBA, 2022).

2.3. Banka Batışları, Kurumsal Yönetişim ve Denetim Kalitesi Literatürü

Banka başarısızlıkları literatürü, finansal kırılganlıkların yalnızca bilanço göstergeleri veya makroekonomik şoklarla değil, bankaların kurumsal yönetim yapısı, risk alma eğilimi ve denetim mekanizmalarının niteliğiyle de yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Laeven ve Levine (2009), banka sahiplik yapısı, yönetim kalitesi ve düzenleyici çerçevenin bankaların risk alma davranışını şekillendirdiğini ortaya koyarken; Pathan (2009), yönetim kurulu yapısı ve CEO gücünün banka risk alma davranışı üzerinde etkili olduğunu göstermektedir. Erkens ve diğerleri (2012), küresel finansal kriz döneminde finansal kuruluşların kriz performansında kurumsal yönetim yapılarının belirleyici olduğunu vurgulamaktadır. Benzer biçimde Berger ve diğerleri (2016), banka başarısızlıklarında yönetim kurulu yapısı, üst yönetim teşvikleri ve kurumsal gözetim mekanizmalarının önemli rol oynadığını ortaya koymaktadır. Bu çalışmalar, banka batışlarının yalnızca dışsal şokların değil, aynı zamanda kurum içi karar alma, risk kültürü ve gözetim zafiyetlerinin sonucu olduğunu desteklemektedir.

İç kontrol, denetim kalitesi ve finansal raporlama literatürü de kurumsal zayıflıkların finansal başarısızlıkları derinleştirebileceğini göstermektedir. Ashbaugh-Skaife ve diğerleri (2007), iç kontrol eksikliklerinin finansal raporlama kalitesindeki zayıflıklarla ilişkili olduğunu; Doyle ve diğerleri (2007), iç kontrol zayıflıklarının özellikle karmaşık yapıya sahip ve finansal açıdan kırılgan işletmelerde daha belirgin hâle geldiğini ortaya koymaktadır. Krishnan (2005), denetim komitesinin bağımsızlığı ve finansal uzmanlığının iç kontrol sorunlarının azaltılmasında önemli olduğunu belirtirken; Zhang ve diğerleri (2007), denetim komitesi kalitesi ile iç kontrol zayıflıkları arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Hoitash ve diğerleri (2009), kurumsal yönetim mekanizmalarının ve denetim komitesi özelliklerinin iç kontrol kalitesi üzerinde etkili olduğunu; Goh (2009) ise iç kontrol zayıflıklarının zamanında giderilmesinde denetim komitesi ve yönetim kurulu özelliklerinin belirleyici olduğunu vurgulamaktadır. Bu çerçevede zayıf iç kontrol, etkisiz denetim komitesi, düşük denetim kalitesi ve yetersiz gözetim mekanizmaları; finansal raporlama hatalarının, risklerin geç fark edilmesinin ve piyasa disiplininin zayıflamasının temel kurumsal kaynakları arasında değerlendirilebilir.

3. BANKA BATIŞLARINA GENEL BAKIŞ (2008–2025)

Bu bölüm, çalışmanın vaka temelli omurgasını oluşturarak "kurumsal kırılganlık" iddiasını somut örneklerle desteklemeyi amaçlamaktadır. 2008 küresel finansal krizinin ardından

ABD’de Dodd-Frank ve ilgili ikincil düzenlemelerle bankacılık gözetimi güçlendirilmiş olsa da, son yıllarda FDIC’nin Failed Bank List verileri çok sayıda banka kapanmasının gerçekleştiğini göstermektedir. Kapanmaların nedenleri tek bir faktöre indirgenememekte; faiz oranı ve likidite şokları, aktif-pasif uyumsuzluğu, yoğunlaşmış kredi riski, zayıf iç kontrol ve kayıt sistemleri, yetersiz risk yönetimi ve raporlama/denetim zafiyetleri gibi birbirini besleyen unsurların bileşimi şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Aşağıda, bu dönemi temsil kabiliyeti yüksek ve iç kontrol-iç denetim-etik/raporlama ekseninde çıkarım üretmeye elverişli seçilmiş bazı vakalar özetlenmektedir.

Tablo 1. ABD’de Seçilmiş Banka Batışları ve Kurumsal Zayıflıklar (2008–2025)

Yıl	Banka	Kapanma/iflasın öne çıkan gerekçeleri (kurumsal raporlar temelinde)
2008	IndyMac Bank (CA)	Aşırı mortgage yoğunlaşması, zayıf risk değerlendirme süreçleri ve yetersiz düzenleyici gözetim
2008	Washington Mutual (WA)	Yönetim kurulu gözetim zayıflığı, agresif büyüme stratejileri ve zayıf risk kültürü
2009	Colonial Bank (AL)	Büyük ölçekli muhasebe sahtekârlığı, iç kontrol sisteminin işlevsizliği ve raporlama bütünlüğünün bozulması
2010	Florida Community Bank	Varlık kalitesinde bozulma, kontrol faaliyetleri ve izleme süreçlerindeki zayıflıklar
2011	First Southern Bank (FL)	Kredi yoğunlaşması, erken uyarı mekanizmalarının yetersizliği ve zayıf iç denetim
2015	Doral Bank (PR)	Finansal raporlama sorunları, sermaye erozyonu ve yetersiz risk yönetimi
2016	First CornerStone Bank (FL)	Kredi riskinin etkin yönetilememesi ve risk kontrol altyapısının zayıflığı
2017	Guaranty Bank (Milwaukee, WI)	Risk yönetimi ve iç kontrol zayıflıkları sonucunda çözümleme sürecine girilmesi
2020	Almena State Bank (Almena, KS)	Gözetim bulgularının işaret ettiği kredi yoğunlaşması, kontrol eksiklikleri ve kırılgan finansal yapı
2023	Silicon Valley Bank (SVB)	Yönetim ve yönetim kurulu zayıflıkları, hızlı büyüme stratejileri ile faiz oranı ve likidite riskinin yetersiz yönetimi
2023	Signature Bank (NY)	Yönetim, risk yönetimi ve gözetim süreçlerindeki eksiklikler ile likidite stresinin derinleşmesi
2024	Republic First Bank (Philadelphia, PA)	Gözetim sürecinde tespit edilen finansal kırılganlıklar, piyasa stresi ve çözümleme maliyetlerini artıran yapısal zayıflıklar
2025	Pulaski Savings Bank (Chicago, IL)	Muhasebeleştirilmeyen yükümlülükler, sermaye erozyonu ve iç kontrol/kayıt düzeni zafiyetleri
2025	The Santa Anna National Bank (Santa Anna, TX)	Güvensiz ve sağlıklı bankacılık uygulamaları sonucunda varlık-yükümlülük dengesinin bozulması

Kaynak: Yazarlar tarafından: - FDIC *Failed Bank List* ve banka bazlı *Failed Bank Information* kayıtları (FDIC, 2008a, 2008b, 2009, 2010, 2011, 2015, 2017, 2018, 2020, 2021, 2024a, 2024b, 2025a, 2025b, n.d.) - FDIC Office of Inspector General (*Failed Bank Review* ve *Material Loss Review* raporları), - Federal Reserve denetim inceleme raporları (FED, n.d.), - New York State Department of Financial Services ve Office of the Comptroller of the Currency (OCC2025a, 2025b) kapanış ve gözetim değerlendirmeleri dikkate alınarak hazırlanmıştır.

Tablo 1’de özetlenen vakalar, banka batışlarının dönemsel şoklara bağlı rastlantısal olaylar olmadığını; aksine farklı kriz evrelerinde benzer kurumsal zayıflıkların tekrar tekrar ortaya çıktığını göstermektedir. İç kontrol ortamındaki kırılganlıklar, iç denetim fonksiyonunun

yönetim ve kurul nezdinde yeterince etkin kullanılmaması ve gözetim süreçlerindeki gecikmeler, 2008 küresel finansal krizinden sonraki reformlara rağmen birçok vakada varlığını sürdürmüştür.

2008–2012 küresel finansal krizinin hemen sonrasında yaşanan IndyMac Bank, Colonial Bank ve Washington Mutual gibi vakalar; aşırı risk yoğunlaşması, zayıf iç kontrol ortamı ve yetersiz kurul gözetiminin banka başarısızlıklarını nasıl hızlandırabildiğini göstermiştir. Bu erken dönem örnekler, kriz sonrası düzenleyici reformların hangi kurumsal zayıflıklara yanıt olarak geliştirildiğini anlamak açısından referans niteliği taşımaktadır.

2015–2017 dönemindeki Doral Bank, First CornerStone Bank ve Guaranty Bank örnekleri ise, reformlara rağmen iç kontrol ve risk yönetimi uygulamalarındaki yapısal sorunların tamamen ortadan kalkmadığını; özellikle çözümleme ve gözetim süreçlerinin önemini ortaya koymaktadır. Guaranty Bank vakası, ABD’de çözümleme mekanizmasının (P&A işlemleri gibi) pratikte nasıl işlediğine dair kurumsal bir çerçeve sunmaktadır.

2020 sonrası dönemde Almena State Bank ve Pulaski Savings Bank örnekleri, iç kontrol ve kayıt düzeni zafiyetlerinin sermaye yeterliliği göstergelerini ve düzenleyici gözetim kalitesini nasıl aşındırabildiğini açık biçimde ortaya koymaktadır (FDIC-OIG, 2025).

Silicon Valley Bank incelemesi, yönetim ve yönetim kurulunun riskleri yönetememesi, faiz oranı riski ve likidite riskinin zayıf yönetimi ile hızlı büyüme dinamiklerini birlikte değerlendirerek, kurumsal yönetim, risk yönetimi, iç kontrol ilişkisinin vaka düzeyinde okunmasına imkân sağlamaktadır (Federal Reserve, 2023). Signature Bank için New York State Department of Financial Services tarafından yayımlanan iç inceleme raporu ise, gözetim süreci ile risk birikimi arasındaki ilişkiyi tartışarak düzenleyici çerçevenin uygulama boyutuna dair kritik bir belge niteliği taşımaktadır (NYDFS, 2023).

Republic First Bank ve benzeri vakalarda ise çözümleme sürecinin finansal istikrar açısından nasıl yönetildiği, FDIC ve FDIC-OIG belgeleri aracılığıyla izlenebilir hâle gelmektedir. Bu bütüncül görünüm, banka batışlarının tekil şoklardan ziyade, farklı dönemlerde benzer kurumsal zayıflıkların yeniden üretilmesiyle ortaya çıktığını göstermektedir.

Bu gözlemler, banka batışlarını yalnızca vaka bazlı açıklamalarla sınırlı tutmanın yeterli olmadığını; aynı zamanda kriz sonrası dönemde hangi düzenleyici araçların geliştirildiği, bu araçların nasıl uygulandığı ve hangi alanlarda yapısal boşlukların devam ettiği sorularını gündeme getirmektedir. Bu nedenle bir sonraki bölümde, 2008 küresel finansal krizinin ardından Amerika Birleşik Devletleri’nde bankacılık gözetimini güçlendirmeye yönelik olarak hayata geçirilen düzenlemeler ve politika adımları, iç kontrol ve iç denetim ekseninde ele alınmaktadır.

4. YAPILAN DÜZENLEMELER VE ATILAN ADIMLAR

Bu bölüm, kriz sonrası düzenleyici çerçevenin hangi araçlarla güçlendirildiğini ve bu araçların banka batışları bağlamında nasıl anlam kazandığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Düzenleyici reformlar, yalnızca “yeni kurallar” seti değil; gözetimin kapsamı, zamanlaması ve kurum içi yönetim beklentileri açısından bir paradigma değişimi olarak değerlendirilmelidir.

Dodd-Frank sonrasında stres testleri ve sermaye planlaması yaklaşımı, özellikle büyük ve sistemik kurumlara yönelik gözetimin merkezinde konumlanmıştır (CRS, 2023; Federal Reserve, 2025). Federal Reserve’in yıllık stres testleri, bankaların ciddi bir makro-finance şok altında minimum sermaye gerekliliklerinin üzerinde kalabilme kapasitesini ölçmekte; sonuçlar sermaye dağıtımı ve risk iştahı açısından düzenleyici değerlendirmeye konu olmaktadır. Bu

mekanizma, risk birikimini “gerçekleşmeden önce” görünür kılmayı amaçlayan ileriye dönük bir gözetim aracı olarak tasarlanmıştır. Stres testleri, büyük bankalara uygulanan geliştirilmiş ihtiyati düzenleme rejiminin temel araçlarından biri olup, sermaye planlaması ve risk iştahının düzenleyici çerçevede değerlendirilmesine hizmet etmektedir (CRS, 2023).

Aynı zamanda Dodd-Frank rejimi, iflas/çözümleme süreçlerinin düzenli ve hızlı yönetilebilmesi için büyük kurumlara çözümleme planı (“living will”) yükümlülüğü getirmiştir (Federal Reserve, n.a.). Çözümleme planlarının kapsamı, kurumun büyüklüğü ve karmaşıklığına göre farklılaşmakta; kamuya açık ve kapalı bölümlerle yapılandırılmaktadır. Bu çerçevede, banka batışlarında kamu otoritesinin “panik anında” değil, önceden tasarlanmış bir planla hareket etmesini amaçlayarak sistemik bulaşmayı azaltmayı hedeflemektedir. Çözümleme planları, “too big to fail” sorununa yanıt olarak kurgulanan düzenleyici mimarinin önemli bir bileşeni olup büyük kurumların düzenli çözümleme kapasitesini artırmayı hedefler (CRS, 2023).

Dodd-Frank’ın getirdiği makro ihtiyati yaklaşım kapsamında, düzenleyici kurumların banka risk yönetimi uygulamalarını daha yakından izlemesine ve düzeltici eylemleri daha sistematik talep etmesine zemin oluşturmuştur. Özellikle 2023 bölgesel banka krizi sonrasında, gözetim kapsam eşikleri ve düzenleme geri alma tartışmaları “gözetim boşlukları” bağlamında yeniden gündeme gelmiştir. Bu tartışmalar, düzenlemenin varlığından çok, düzenlemenin uygulama yoğunluğu ve zamanlaması sorununu öne çıkararak gözetim kapasitesi ve kurumsal yönetim beklentilerinin yeniden tanımlandığı bir döneme işaret etmektedir (CRS, 2023).

Finansal sistemin kırılganlıkları yalnızca kredi, faiz veya likidite riskleriyle sınırlı değildir; operasyonel süreklilik ve siber riskler de finansal istikrarın belirleyicileri arasında giderek daha görünür hâle gelmektedir. Bu bağlamda OCC’nin Kongre’ye sunduğu *Cybersecurity and Financial System Resilience Report (2024)*, siber dayanıklılığın tekil bir teknoloji zorunluluğundan ziyade; gözetim programları, üçüncü taraf risk yönetimi, bilgi paylaşımı ve çerçeve temelli denetim araçları (örn. NIST/FFIEC) üzerinden kurumsallaştırıldığını göstermektedir (OCC, 2024). Bu yaklaşım, bankacılık gözetiminde “teknik kontrol listesi” yerine “risk temelli ve denetlenebilir çerçeveler” üzerinden ilerleyen bir düzenleyici mantığın güçlendiğine işaret etmektedir.

5. DEĞERLENDİRME VE POLİTİKA ÖNERİLERİ

Bu bölüm, önceki bölümlerde ortaya konan kavramsal çerçeve ve vaka bulgularına dayanarak uygulanabilir politika önerileri geliştirmektedir. 2008–2025 döneminde yaşanan banka batışları, iç kontrol ve iç denetim sistemlerinin varlığının tek başına yeterli olmadığını; bu sistemlerin nasıl işlendiği, kimlerle paylaşıldığı ve hangi yönetim mimarisiyle desteklendiğinin belirleyici olduğunu göstermektedir (COSO, 2013; FDIC-OIG, 2025; Federal Reserve, 2023).

5.1. İç Denetim Raporlarının Düzenleyici Kurumlarla Eş Zamanlı Paylaşımı

Banka vakaları, iç denetim birimlerinin kritik risk yoğunlaşmalarını ve kontrol zayıflıklarını tespit etmiş olmasına rağmen bu bilgilerin düzenleyici otoritelere gecikmeli, sınırlı ya da dolaylı biçimde aktarılabilirdiğini göstermektedir (FDIC-OIG, 2025). Bu durum, düzenleyici müdahalelerin zamanlamasını zayıflatmakta ve erken uyarı mekanizmalarının etkisini azaltmaktadır.

Bu nedenle bankalarda iç denetim raporlarının belirli eşik risk göstergeleri (sermaye erimesi, likidite açığı, kayıt dışı yükümlülükler vb.) aşıldığında düzenleyici kurumlarla eş zamanlı

paylaşılması kurumsal bir standarda bağlanmalıdır. Ayrıca bu raporların belirli periyotlarla bağımsız dış gözetime açılması, iç denetimin yalnızca kurumsal bir formalite değil, kamusal güveni destekleyen bir mekanizma olarak işlevsini güçlendirecektir (COSO, 2013; IIA, 2020). Bu yaklaşım, iç denetimi yönetimden bağımsızlaştırmakla kalmayacak; aynı zamanda düzenleyici otoritelerin denetim kapasitesini ve bilgi setini güçlendirecektir (BCBS, 2015).

5.2. Etik Uyumun Sertifikasyon ve Sürekli Eğitimle Güçlendirilmesi

İncelenen vakalar, muhasebe ve raporlama süreçlerinde etik ilkelere uyum zayıfladığında finansal bilginin gerçeği yansıtmaya kapasitesinin ciddi biçimde aşınabildiğini göstermektedir (Dechow vd., 2010; IESBA, 2022). Bu bağlamda etik uyum, yalnızca teorik bir ilke değil; ölçülebilir ve izlenebilir bir yetkinlik alanı olarak ele alınmalıdır.

Muhasebe meslek mensupları için etik uyum sertifikasyonlarının sürekli eğitim yükümlülüğü ile doğrudan ilişkilendirilmesi teşvik edilmelidir. Etik eğitimin periyodik ve uygulamaya dönük biçimde güncellenmesi, özellikle yönetim baskısı, çıkar çatışması ve NOCLAR kapsamındaki durumlarda meslek mensuplarının karar alma kalitesini artıracaktır (IESBA, 2022).

5.3. Denetim Yaklaşımının Sürekli İzleme ve Operasyonel Dayanıklılık Perspektifiyle Güçlendirilmesi

Son dönemdeki banka batışları, yalnızca finansal risklerin değil; operasyonel süreklilik, üçüncü taraf ilişkileri ve kayıt/raporlama bütünlüğü gibi alanların da finansal istikrar üzerinde etkili olduğunu göstermiştir. Bu nedenle denetim firmalarının ve banka iç denetim birimlerinin, kontrol mimarisini yalnızca geriye dönük doğrulama mantığıyla değil, risk yoğunlaşmalarını erken dönemde görünür kılacak “sürekli izleme” yaklaşımıyla güçlendirmesi önemlidir (COSO, 2013; IIA, 2020).

Ayrıca iç kontrol sistemlerinin kapsamı, yalnızca finansal tabloların doğruluğundan ibaret görülmemeli; kurumsal raporlama bütünlüğünü güvence altına alacak biçimde genişletilmelidir. Bu yaklaşım, sürdürülebilirlik raporlaması gibi finansal olmayan bilgilerin de güvenilirlik ve denetlenebilirlik ilkeleriyle üretilmesini gerektirir (COSO, n.a.). Düzenleyici kurumlar da gözetim süreçlerinde operasyonel dayanıklılık ve üçüncü taraf riskleri dahil olmak üzere daha geniş bir risk evrenini izlemeli; müdahale ve düzeltici eylem mekanizmalarını bu geniş kapsamla uyumlu şekilde işletmelidir (OCC, 2024).

5.4. Etik İhlal Bildirim Sistemlerinin Güçlendirilmesi ve Koruma Mekanizmalarının Kurumsallaştırılması

İncelenen vakalar, etik ihlallerin çoğu zaman kurum içinde bilindiği; ancak etkin bir bildirim ve koruma mekanizması olmadığı için görünür hâle gelemediği olgusuna işaret etmektedir (Tomasic, 2010). Bu nedenle etik ihlal bildirim sistemlerinin bankalar için zorunlu bir iç sistem unsuru hâline getirilmesi gerekmektedir.

Etik ihlal bildirim mekanizmalarını açık biçimde zorunlu kılacak şekilde güncellenmesi; özellikle bildirim yapanların korunması ve ihbar süreçlerinin bağımsız denetimle ilişkilendirilmesi kurumsal güvenin güçlendirmeye yönelik önemli adımlar içerecektir. Bu tür sistemler, etik ihlallerin yalnızca cezalandırılmasını değil; önlenmesini ve erken aşamada tespit edilmesini mümkün kılacaktır (COSO, 2013; IIA, 2020).

5.5. İç Kontrolün Sürdürülebilirlik Boyutu

Finansal raporlamaya odaklanan geleneksel iç kontrol anlayışı, günümüzde kurumların karşı karşıya olduğu ESG kaynaklı riskleri kapsamakta yetersiz kalabilmektedir. Bu nedenle iç kontrol sistemlerinin kapsamının, yalnızca finansal tabloların doğruluğunu değil, kurumsal raporlamanın bütününe güvence altına alacak şekilde genişletilmesi önem kazanmıştır. COSO, sürdürülebilirlik raporlamasına uyarlanmış iç kontrol yaklaşımıyla, sürdürülebilirlik bilgilerinin de finansal bilgiler gibi güvenilir, izlenebilir ve denetlenebilir bir iç kontrol mimarisi içinde üretilmesi gerektiğini vurgulamaktadır (COSO, n.a.). Bu yaklaşım, iç denetim ve raporlama fonksiyonlarının kapsamını stratejik düzeyde genişleterek kurumsal güven, şeffaflık ve uzun vadeli değer yaratımı açısından iç kontrolün rolünü pekiştirmektedir.

6. SONUÇ

Bu çalışma, 2008–2025 döneminde yaşanan banka batışlarını yalnızca makroekonomik şoklar veya piyasa koşulları çerçevesinde değil; iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiği ekseninde ele alarak çok boyutlu bir değerlendirme sunmayı amaçlamıştır. İncelenen vakalar, faiz oranlarındaki ani değişimler, likidite daralmaları veya sektör yoğunlaşmaları gibi dışsal faktörlerin çoğu zaman kurumsal zayıflıklarla birleşerek banka başarısızlıklarını hızlandırdığını göstermektedir. Bu bağlamda banka batışları tek başına “beklenmedik şokların” sonucu değil; erken uyarı mekanizmalarının yeterince işlemediği, etik ve raporlama disiplininin zayıfladığı ve gözetimin zamanlamasının tartışmalı hâle gelebildiği bir sürecin nihai çıktısı olarak değerlendirilebilir.

ABD örnekleri, iç kontrol sistemlerinin kâğıt üzerinde var olmasının yeterli olmadığını; COSO çerçevesinin etkin biçimde uygulanmadığı, iç denetim raporlarının üst yönetim ve düzenleyici otoriteler tarafından zamanında ve ciddiyetle ele alınmadığı durumlarda risk birikiminin hızla büyüebildiğini ortaya koymuştur. Özellikle belirli vakalar, kayıt dışı yükümlülükler, şüpheli işlemler ve raporlama eksikliklerinin kamuoyunu ve karar alıcıları yanıltabilecek ölçüde kritik sonuçlar üretebildiğini göstermektedir. Benzer biçimde, faiz oranı ve likidite risklerinin yanlış yönetilmesi iç kontrol ve yönetim zayıflıklarıyla birleştiğinde ani fon çıkışları ve likidite baskısını derinleştirebilmektedir.

Çalışmanın bulguları, iç denetimin yalnızca geriye dönük doğrulama faaliyeti olarak konumlandırılmasının modern bankacılık riskleri karşısında yetersiz kaldığını göstermektedir. İç denetimin risk yoğunlaşmalarını erken dönemde görünür kılan, bağımsızlığı güçlendirilmiş ve düzenleyici gözetimle bilgi paylaşımı açısından daha sistematik bir yapıya kavuşması; buna paralel olarak etik uyumun sertifikasyon ve sürekli eğitim mekanizmalarıyla kurumsallaştırılması gerekmektedir. Ayrıca iç kontrol mimarisinin kapsamı, kurumsal raporlamanın bütününe (finansal ve finansal olmayan bilgi) güvence altına alacak biçimde genişletildiğinde, kurumsal güven ve şeffaflık üretme kapasitesi güçlenecektir.

Sonuç olarak bu çalışma, banka batışlarının ardındaki kurumsal nedenlere odaklanarak iç kontrol, iç denetim ve muhasebe etiğinin finansal sistemin dayanıklılığı açısından oynadığı kritik rolü vurgulamaktadır. Bulgular, sürdürülebilir ve güvene dayalı bir bankacılık sistemi için; etik temelli, yönetimle entegre ve erken uyarı kapasitesi yüksek bir iç kontrol ve iç denetim mimarisinin artık bir tercih değil, zorunluluk hâline geldiğine işaret etmektedir.

7. ÇALIŞMANIN KATKISI VE SINIRLILIKLARI

Bu çalışma, banka batışlarını yalnızca makroekonomik şoklar, faiz hareketleri veya piyasa koşulları çerçevesinde ele alan yaklaşımların ötesine geçerek; iç kontrol, iç denetim ve

muhasabe etiği boyutlarını bütüncül bir analitik çerçeve içinde incelemesi bakımından literatüre katkı sunmaktadır. Mevcut çalışmaların önemli bir bölümü banka başarısızlıklarını bilanço göstergeleri, stres testleri veya makro ihtiyati politikalar üzerinden değerlendirirken; bu çalışma kurumsal yönetim ve etik altyapının rolünü sistematik biçimde ön plana çıkarmaktadır.

Çalışmanın birinci katkısı, COSO iç kontrol çerçevesi ile IESBA etik ilkelerini banka batışları bağlamında birlikte ele almasıdır. Bu yaklaşım, finansal raporlama kalitesinin yalnızca teknik muhasabe standartlarıyla değil; etik muhakeme, iç denetimin bağımsızlığı ve kontrol ortamının niteliğiyle belirlendiğini göstermektedir. İkinci katkı, seçilmiş vaka analizleri üzerinden düzenleyici raporlarla desteklenen kurumsal kırılma alanlarını görünür kılmaktır. Üçüncü katkı ise, iç kontrolün sürdürülebilirlik raporlaması boyutuyla ilişkilendirilmesi yoluyla kurumsal raporlama bütünlüğüne dair çağdaş bir perspektif sunmasıdır.

Bu çalışma aynı zamanda bazı sınırlılıklar içermektedir. Öncelikle analiz ağırlıklı olarak nitel vaka incelemesi ve kurumsal rapor değerlendirmesine dayanmaktadır. Bu nedenle iç kontrol ve etik zayıflıklarının banka batışları üzerindeki etkileri nicel bir nedensellik çerçevesinde test edilmemiştir. Gelecek çalışmalar, iç denetim bulguları, düzenleyici yaptırımlar veya etik ihlal göstergeleri gibi değişkenleri içeren nicel veri setleri kullanarak bu ilişkileri ampirik olarak sınayabilir.

İkinci olarak çalışma ABD örnekleriyle sınırlıdır. Avrupa Birliği ülkeleri veya gelişmekte olan finansal sistemler dâhil edilerek yapılacak karşılaştırmalar, iç kontrol ve etik altyapının ülke bazlı farklılıklarını daha geniş perspektiften değerlendirme imkânı sunacaktır. Üçüncü olarak, kurumsal raporlar ve düzenleyici belgeler güncellendikçe, vaka setinin genişletilmesi ve bulguların yeni kapanış örnekleriyle sınanması çalışmanın genellenebilirliğini artıracaktır.

KAYNAKÇA

- Ashbaugh-Skaife, H., Collins, D. W., & Kinney, W. R. (2007). The discovery and reporting of internal control deficiencies prior to SOX-mandated audits. *Journal of Accounting and Economics*, 44(1–2), 166–192.
- Bank for International Settlements. (2023). *BIS Quarterly Review, December 2023: International banking and financial market developments*. https://www.bis.org/publ/qtrpdf/r_qt2312.htm
- Basel Committee on Banking Supervision. (2015). *Corporate governance principles for banks*. Bank for International Settlements. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d328.htm>
- Berger, A. N., Imbierowicz, B., & Rauch, C. (2016). The roles of corporate governance in bank failures during the recent financial crisis. *Journal of Money, Credit and Banking*, 48(4), 729–770.
- Congressional Research Service. (2017, April 21). *The Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act* (R41350). <https://www.congress.gov/crs-product/R41350>
- Congressional Research Service. (2023, December 15). *Enhanced prudential regulation of large banks* (R47876). <https://www.congress.gov/crs-product/R47876>
- COSO. (2013). *Internal Control—Integrated Framework*. Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission. <https://www.coso.org/Pages/ic.aspx>
- COSO. (n.d.). *Achieving Effective Internal Control Over Sustainability Reporting (ICSR): Building Trust and Confidence through the COSO Internal Control—Integrated Framework*. https://www.coso.org/files/ugd/3059fc_a3a66be7a48c47e1a285cef0b1f64c92.pdf
- Dechow, P., Ge, W., & Schrand, C. (2010). Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences. *Journal of Accounting and Economics*, 50(2–3), 344–401. <https://doi.org/10.1016/j.jacceco.2010.09.001>
- DeFond, M., & Zhang, J. (2014). A review of archival auditing research. *Journal of Accounting and Economics*, 58(2–3), 275–326. <https://doi.org/10.1016/j.jacceco.2014.09.002>
- Doyle, J., Ge, W., & McVay, S. (2007). Determinants of weaknesses in internal control over financial reporting. *Journal of Accounting and Economics*, 44(1–2), 193–223.
- Erkens, D. H., Hung, M., & Matos, P. (2012). Corporate governance in the 2007–2008 financial crisis: Evidence from financial institutions worldwide. *Journal of Corporate Finance*, 18(2), 389–411.
- FDIC (2008a). Failed Bank Information for IndyMac Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/indymac.html>
- FDIC (2008b). Failed Bank Information for Washington Mutual Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/wamu.html>

- FDIC (2009). Failed Bank Information for Colonial Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/colonial-al.html>
- FDIC (2010). Failed Bank Information for Florida Community Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/floridacommunity.html>
- FDIC (2011). Failed Bank Information for First Southern National Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/firstsouthern-ga.html>
- FDIC (2015). Failed Bank Information for Doral Bank. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/doral.html>
- FDIC (2017). *Failed bank information: Guaranty Bank (Milwaukee, WI)*. (FDIC Failed Bank List / Failed Bank Information pages). <https://www.fdic.gov/bank-failures/failed-bank-list>
- FDIC (2018). *Purchase & Assumption Agreement for First CornerStone Bank*. <https://www.fdic.gov/resources/resolutions/bank-failures/failed-bank-list/firstcornerstone.html>
- FDIC (2020). *Failed bank information: Almena State Bank (Almena, KS)*. (FDIC Failed Bank List / Failed Bank Information pages). <https://www.fdic.gov/bank-failures/failed-bank-list>
- FDIC (2021). *Failed Bank Review: Almena State Bank (FBR-21-003)*. <https://www.fdic.gov/sites/default/files/reports/2022-08/FBR-21-003.pdf>
- FDIC (2024a). *Resolution/receivership information: Republic First Bank dba Republic Bank (Philadelphia, PA)*. (FDIC bank failures pages). <https://www.fdic.gov/bank-failures>
- FDIC (2025). *Failed bank information: Pulaski Savings Bank (Chicago, IL)*. (FDIC Failed Bank List / Failed Bank Information pages). <https://www.fdic.gov/bank-failures/failed-bank-list>
- FDIC (2025). *Failed bank information: The Santa Anna National Bank (Santa Anna, TX)*. <https://www.fdic.gov/bank-failures/failed-bank-list/santa-anna-national-bank>
- FDIC (n.d.). *Failed Bank List*. <https://www.fdic.gov/bank-failures/failed-bank-list>
- FDIC Office of Inspector General. (2024b). *Material Loss Review of Republic First Bank (EVAL-25-01)*. <https://www.fdic.gov/sites/default/files/reports/2024-11/EVAL-2025-01%20Material%20Loss%20Review%20of%20Republic%20First%20Bank.pdf>
- FDIC Office of Inspector General. (2025). *Failed Bank Review: Pulaski Savings Bank (REV-25-02)*. (FDIC OIG bank failures report page; PDF erişimi FDIC OIG üzerinde). <https://www.fdic.gov/reports-publications/bank-failures>
- Federal Reserve. (2023). *Review of the Federal Reserve's Supervision and Regulation of Silicon Valley Bank*. <https://www.federalreserve.gov/publications/review-of-the-federal-reserves-supervision-and-regulation-of-silicon-valley-bank.htm>

- Federal Reserve. (2025). *Dodd-Frank Act Stress Tests 2025*. <https://www.federalreserve.gov/supervisionreg/dfa-stress-tests-2025.htm>
- Federal Reserve. (n.d.). *Resolution plans (living wills)*. <https://www.federalreserve.gov/supervisionreg/resolution-plans.htm>
- FloQast. (2024). *What you need to know about the COSO ERM framework*. <https://www.floqast.com/blog/coso-erm-framwork-risk-management-excellence>
- Gennaioli, N., Shleifer, A., & Vishny, R. (2018). *A crisis of beliefs*. Princeton University Press.
- Goh, B. W. (2009). Audit committees, boards of directors, and remediation of material weaknesses in internal control. *Contemporary Accounting Research*, 26(2), 549–579.
- Healy, P. M., & Wahlen, J. M. (1999). A review of the earnings management literature and its implications for standard setting. *Accounting Horizons*, 13(4), 365–383. <https://doi.org/10.2308/acch.1999.13.4.365>
- Hoitash, U., Hoitash, R., & Bedard, J. C. (2009). Corporate governance and internal control over financial reporting: A comparison of regulatory regimes. *The Accounting Review*, 84(3), 839–867.
- IESBA. (2022). *Handbook of the International Code of Ethics for Professional Accountants*. International Ethics Standards Board for Accountants. <https://www.ethicsboard.org/publications/2022-handbook-international-code-ethics-professional-accountants>
- IESBA. (2025). *Final pronouncement: International Ethics Standards for Sustainability Assurance (including International Independence Standards) and related revisions to the Code*. <https://www.ethicsboard.org/publications/final-pronouncement-international-ethics-standards-sustainability-assurance-including-international>
- IIA. (2020). *International Professional Practices Framework (IPPF)*. The Institute of Internal Auditors. <https://www.theiia.org/en/standards/>
- Krishnan, J. (2005). Audit committee quality and internal control: An empirical analysis. *The Accounting Review*, 80(2), 649–675.
- Laeven, L., & Levine, R. (2009). Bank governance, regulation and risk taking. *Journal of Financial Economics*, 93(2), 259–275.
- New York State Department of Financial Services. (2023). *Internal review of the supervision and closure of Signature Bank*. https://www.dfs.ny.gov/system/files/documents/2023/04/nydfs_internal_review_rpt_signature_bank_20230428.pdf
- Office of the Comptroller of the Currency. (2024). *Cybersecurity and financial system resilience report 2024*. <https://www OCC.treas.gov/publications-and-resources/publications/cybersecurity-and-financial-system-resilience/files/pub-2024-cybersecurity-report.pdf>
- Office of the Comptroller of the Currency. (2025a). *OCC appoints receiver for The Santa Anna National Bank, Santa Anna, Texas* (NR 2025-62). <https://www OCC.gov/news-issuances/news-releases/2025/nr-occ-2025-62.html>

- Office of the Comptroller of the Currency. (2025b). *Model risk management: Clarification for community banks* (Bulletin 2025-26). [https://www.occ.gov/news-issuances/bulletins/2025/bulletin-2025-26.html](https://www OCC.gov/news-issuances/bulletins/2025/bulletin-2025-26.html)
- Pathan, S. (2009). Strong boards, CEO power and bank risk-taking. *Journal of Banking & Finance*, 33(7), 1340–1350.
- Tomasic, R. (2010). Corporate governance failure: The role of internal and external gatekeepers in UK banks and financial institutions. *Corporate Governance: The International Journal of Business in Society*, 10(1), 1-18. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1658509
- Zhang, Y., Zhou, J., & Zhou, N. (2007). Audit committee quality, auditor independence, and internal control weaknesses. *Journal of Accounting and Public Policy*, 26(3), 300–327.